

Начало > ... > Парични Искове > Налагане На Мерки По Обезпечение На Искове В Държавите От
EC Finland

Налагане на мерки по обезпечение на искове в държавите от ЕС

Съдържание,
предоставено от

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Какви са различните видове мерки?

Във Финландия кредиторите или другите ищци по граждански или търговски дела могат да искат постановяване на обезпечителни мерки. Целта на обезпечителните мерки е да се гарантира бъдещото изпълнение на решението, постановено по съществото на делото. Процедурата по налагане на обезпечителните мерки е регламентирана в глава 7 от Кодекса на съдопроизводството (*oikeudenkäymiskaari*), а изпълнението на решението за налагането им — в глава 8 от Кодекса за принудителното изпълнение (*ulosottoaari*). Има три вида обезпечителни мерки:

- запор или възбрана за обезпечаване на вземане;
- запор или възбрана за обезпечаване на правото на собственост или друго право; и
- други обезпечителни мерки (обща обезпечителни мерки).

Тези обезпечителни мерки са описани по-долу, като до тях може да се прибегне по граждански дела от всякакъв вид. Наред с тях има и обезпечителни мерки, които се налагат по силата на специално законодателство и до които може да се прибегне само в определени случаи. Като пример може да се посочат обезпечителните мерки за осигуряване на доказателства по граждански дела във връзка с права на индустриална и интелектуална собственост. По наказателни дела може да бъде приложен Законът за принудителните мерки (*pakkokeinolaki*); принудителните мерки, предвидени в закона, включват изземване, запор, възбрана, продан и конфискация.

Съществува разлика между обезпечителните мерки и предварителното (временно) изпълнение на съдебни решения по граждански дела. Последното се отнася до изпълнението на съдебно решение, преди то да е станало окончателно и да е придобило сила на пресъдено нещо. Решение по гражданско дело, което не е придобило сила на пресъдено нещо, обикновено подлежи на изпълнение по закон, но по принцип изпълнението не може да се извърши в пълна степен. Например, при невлязло в сила съдебно решение относно дължими вземания, постановено от първоинстанционен съд, върху имуществото на длъжника може да бъде наложен запор, ако длъжникът не внесе обезпечение на вземането. От друга страна, запорирано имущество може да бъде продадено и средствата от продажбата да бъдат платени на кредитора само ако кредиторът е внесъл обезпечение за това имущество. За разлика от това съдебните решения, постановени в отсъствие на ответника подлежат на изпълнение веднага и в пълна степен.

2 При какви условия могат да бъдат постановени такива мерки?

2.1 Производство

Решенията за налагане на горепосочените видове обезпечителни мерки се вземат от съдилищата с обща компетентност като районните съдилища (*käräjäoikeus*) действат като съдилища от първа инстанция.

Обезпечителните мерки, разпоредени от съда, се прилагат от съдебни изпълнители. Молбите за налагане на обезпечителни мерки се подават до съда, разглеждащ делото по същество. Ако все още не е образувано производство, молбата за обезпечителни мерки трябва да бъде подадена до районния съд, където следва да бъде образувано производството по съществото на делото.

Съдът не може да удовлетвори окончателно молбата за обезпечителни мерки, без да даде възможност на ответника да бъде изслушан. Съдът обаче може да уважи искането на ищеца за допускане на временни обезпечителни мерки без да даде на другата страна възможност да бъде изслушана, ако в противен случай целта на обезпечителната мярка би била компрометирана. На практика обезпечителни мерки могат да бъдат постановени много бързо. Временните решения са в сила, докато не се вземе друго решение.

Ако ищецът вече разполага с основание за принудително изпълнение, но изпълнителното производство не може да бъде образувано незабавно, при определени условия съдебните изпълнители могат да разпоредят пряко временни обезпечителни мерки. По-долу ще бъдат разгледани само обезпечителните мерки, разпореждани от съдилищата.

2.2 Основни условия

Изискванията за разпореждане на запор или възбрана за обезпечаване на вземане или на привилегии на ищеца са както следва:

- ищецът трябва да докаже достатъчно ясно, че има изискуемо вземане към ответника или че се ползва с привилегия спрямо дадено имущество; и
- трябва да е налице опасност ответникът да действа по такъв начин, че да застраши дължимото вземане или привилегията на ищеца.

По аналогичен начин, за налагането на останалите обезпечителни мерки са нужни доказателства, които предполагат съществуването на за друго право и на опасност ответникът да наруши това право.

Преди да е възможно изпълнение на обезпечителните мерки, ищецът трябва да внесе обезпечение при съдебния изпълнител.

3 Предмет и естество на тези мерки?

3.1 Какви видове активи могат да бъдат обект на тези мерки?

Предмет на обезпечителни мерки могат да бъдат всички видове имущество. Ако целта е да се обезпечи определено вземане, съдът разпорежда запор или възбрана на движимо или недвижимо имущество, принадлежащо на ответника, до размера на вземането на ищеца. След това съдебният изпълнител решава кое имущество на ответника да бъде запорирано или възбранено. Ако обаче се цели обезпечаване на привилегировано вземане, съдът постановява запор или възбрана на конкретното имущество, предмет на правото, и съдебният изпълнител изпълнява разпореждането срещу това имущество.

Съдът може също така:

- да забрани на ответника, под страх от наказание, да извършва определени действия или да ходи на определени места;
- да разпорежи на ответника, под страх от наказание, да извърши определени действия;
- да разреши на ищеца да направи нещо или да вземе мерки то да бъде направено;
- да разпорежи поставяне на имущество на ответника във владението или под попечителството на пълномощник; или
- да разпорежи друга обезпечителна мярка, необходима за гарантиране на правата на ищеца.

3.2 Какви са последиците от тези мерки?

Когато се изпълнява разпореждане за запор или възбрана на имущество, длъжникът губи контрола си върху имуществото. Отчуждаването на имущество, което е предмет на запор или възбрана, е престъпление. При запориране на средствата в банковата сметка на длъжник, банката не може да

прехвърля средства на никой друг, освен на съдебния изпълнител. Разпореждането за запор обаче не предоставя на ищеца преференциално право върху запорираните средства спрямо другите кредитори на длъжника.

Последиците от другите обезпечителни мерки зависят от естеството на мерките.

3.3 Каква е валидността на тези мерки?

В срок от един месец от издаването на решението за разпореждане на обезпечителни мерки ищецът трябва да предяви иск по съществуващото на делото пред съда или да започне друга процедура, която може да доведе до решение с изпълнителна сила, като например арбитраж. Ако не успее да направи това, обезпечителните мерки ще бъдат отменени. Обезпечителните мерки могат да бъдат отменени и ако по някаква друга причина основанията, на които те са разпоредени, вече не са налице. Когато съдът се произнесе по съществуващото на делото, той трябва в същото време да вземе решение и относно обезпечителните мерки.

Разноските, направени в резултат на обезпечителни мерки, се понасят първоначално от ищеца. Ако налагането на обезпечителните мерки се окаже неоснователно, ищецът носи отговорност за вредите, причинени на ответника в резултат на мерките, независимо дали те са причинени умишлено. За тази цел ищецът трябва да депозира гаранция преди изпълнението на обезпечителните мерки. От друга страна, ответникът по принцип може да предотврати налагането на обезпечителни мерки чрез депозиране на гаранция.

4 Има ли възможност за обжалване на наложена мярка?

Решенията на съда за налагане на обезпечителни мерки могат да бъдат обжалвани пред по-висша инстанция, т.е. апелативен съд (*hoviioikeus*) или Върховния съд (*korkein oikeus*). Подаването на жалба не възпрепятства изпълнението на разпореждането, освен ако въззивният съд не спре изпълнението. Не съществува обаче възможност за обжалване на решение за временни обезпечителни мерки.

Има възможност за обжалване и на мерките или решенията, взети от съдебен изпълнител във връзка с изпълнението на решение за налагане на обезпечителна мярка, като жалбите се разглеждат от районните съдилища. Жалба може да бъде подадена и от трети страни, които считат, че запорираното или възбраненото имущество е тяхно.

Последна актуализация: 15/02/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.